

Съдебното производство е образувано, на основание чл. 247, ал. 1, т. 1 НПК, по внесен обвинителен акт по досъдебно производство № 1873-ЗМ-796/2023 г. по описа на ОД МВР – Разград, ЕИСПП № ДП ГГП 22326396 ГДИ против българския гражданин Б. Т. Н., ЕГН ***** по обвинение в това, че:

На периода от 29.11.2022 г. до 30.11.2022 г. включително, в гр. Разград, в условията на продължавано престъпление, е използвал платежен инструмент - дебитна карта "Master Card Business Debit" с №*****, издадена от банка „Райфайзенбанк“ АД /"КЕЙ БИ СИ БАНК БЪЛГАРИЯ" ЕАД/, с титуляр "Н СИЕ" ЕООД - Разград, ЕИК 116592323, представлявано от управителя В. П. И. - Д.а, без съгласието на титуляра, за осъществяване на шест транзакции на обща стойност 148, 94 лева, като деянието не съставлява по - тежко престъпление - престъпление по чл. 249, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК.

В съдебно заседание на 19.01.2024 г. прокурорът поддържа обвинението и го счита за доказано от събраните по делото доказателства и от направените самопризнания. Предлага да бъде наложено на подсъдимия наказание лишаване от свобода под минималния размер, предвиден в чл. 249 НК, при условията на чл. 55 НК, с оглед чистото съдебно минало, младостта и самопризнанията, в размер на 6 месеца. Прокурорът счита, че са налице основания за отлагане изпълнението на наложеното наказание.

Подсъдимият Б. Т. Н. иска производството да се протече по реда на съкратеното съдебно следствие по чл. 371, т. 2 НПК и прави самопризнание. Заявява, че признава фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като се съгласява да не се събират доказателства за тях.

Защитникът на подсъдимия – адв. З. прави искане наказателното производство да се разгледа по реда на глава 27, съкратено съдебно следствие, като подсъдимият признава изцяло фактите и обстоятелствата, описани в обвинителния акт. Защитникът заявява, че обвинението е доказано по несъмнен начин и моли съда да наложи наказание в размер на 6 месеца лишаване от свобода, предвид многобройните смекчаващи вината обстоятелства, като изпълнението му бъде отложено с тригодишен изпитателен срок.

В последната си дума подсъдимият Б. Т. Н. заявява, че съжалява за извършеното.

Съдът, след като с определение от 19.01.2024 г., по чл. 372, ал. 4 НПК, е обявил, че при постановяване на присъдата ще ползва самопризнанието, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и като прецени самопризнанието на подсъдимия и събраните и проверени доказателства, съгласно чл. 373, ал. 3 НПК, **приема за установени обстоятелствата, изложени в обвинителния акт:**

Подсъдимият Б. Т. Н. е български гражданин, роден на *** г. в гр. Разград, има постоянен адрес в с. ***. Има завършено основно образование и е ученик в 12 клас. Не работи. Не е женен. Не е осъждан. През ноември 2022

г. подс. Н. също бил ученик в ***.

Свидетелката В. П. И. е собственик и управител на търговско дружество „Н Сие“ ЕООД - гр. Разград. Дружеството имало открита разплащателна сметка в „Райфайзенбанк България“ ЕАД и издадена безконтактна дебитна карта „Master Card Business Debit“ с №*****, която била предадена на св. В. И.. В. И. - Д.а ползвала лек автомобил „Пежо 206“, с рег. № РР 04 74 АР, собственост на баща ѝ П.И.Н.. Тя оставяла в подлакътника на шофьорското място посочената дебитна карта, лична карта, шофьорска книжка и други документи. На 29.11.2022 г. В. И. - Д.а паркирала лекия автомобил на паркинг на Общински пазари гр. Разград и го заключила.

Вечерта на 29.11.2023 г. подсъдимият се сдобил по неустановен начин с безконтактната дебитна карта „Master Card Business Debit“ с №*****, издадена от банка „Райфайзенбанк“ АД /"КЕЙ БИ СИ БАНК БЪЛГАРИЯ" ЕАД/, с титуляр „Н СИЕ“ ЕООД - Разград, с управител В. П. И. - Д.а. Тъй като имал нужда от парични средства, той решил да използва дебитната карта, за да изтегли пари от банковата сметка на ТД „Н СИЕ“ ЕООД - Разград. В изпълнение на решението си обвиняемия отишъл до АТМ - устройство (банкомат) с №***, стопанисван от банка „ЦКБ“ АД, което се намирало в централната част на гр. Разград. В 21,13 ч. той поставил дебитната карта "Master Card Business Debit" с №*****, в АТМ - устройството и направил два опита да изтегли пари от него, но тъй като не знаел ПИН-кода за дебитната карта, той два пъти въвел грешен ПИН -код, поради което трансакцията не била осъществена. Подс. Н. взел дебитната карта и отишъл до друго АТМ устройство с №*** в гр. Разград, също стопанисвано от „ЦКБ“ АД и в 22,29 ч. на 29.11.2022 г. поставил дебитната карта "Master Card Business Debit" с №*****, в АТМ - устройството и направил опит да изтегли пари от него, но тъй като не знаел ПИН-кода за нея въвел грешен ПИН-код, поради което платежната операция не била осъществена.

След това Н. се отправил към денонощен магазин „Биляна“, стопанисван от ТД „Димана транс груп“ ЕООД - Разград, намиращ се на бул. „България“ №3 в гр. Разград. Подсъдимият два пъти - в 23,21 ч. и в 23,25 ч. на 29.11.2022 г. купил стоки от магазина, които заплатил като използвал безконтактната дебитна карта „Master Card Business Debit“ с №*****. Двете платежни операции били осъществени без устройството да изиска удостоверяването им с ПИН - код. Общата стойност на извършените плащания възлизала на 27 лв. След направените покупки подс. Н. прибрал дебитната карта и си тръгнал.

Сутринта на 30.11.2022 г. обвиняемия отново отишъл до денонощен магазин „Биляна“ в гр. Разград и два пъти - в 06,28 ч. и в 06,31 ч. купил стоки на обща стойност 74,74 лв. Платил стоките като използвал безконтактната дебитна карта "Master Card Business Debit" с №*****. Двете платежни операции били осъществени без устройството да изиска удостоверяването им с ПИН-код.

След това подс. Н. отишъл в магазин „Ками“ в гр. Разград, намиращ се срещу магазин „Биляна“ и в 06,38 ч. купил стоки на стойност 47,20 лв., които заплатил използвайки безконтактната дебитна карта "Master Card Business Debit" с №*****. Плащането било извършено без устройството да изиска удостоверяването му с ПИН - код.

После Н. отишъл в бензиностанция „OMV“ в гр. Разград, на ул. „Странджа“ №14. Той взел стоки на стойност 36,09 лв., отишъл с тях на касата и направил опит да плати на ПОС - терминал с безконтактната дебитна карта "Master Card Business Debit" с №*****, Платежната операция не се осъществила, поради което св. П. П. му предложила да постави дебитната карта в ПОС терминала и така да се осъществи плащането. Н. се съгласил и дал на св. П. дебитната карта "Master Card Business Debit" с №*****, която тя поставила в ПОС - терминала. След това въвела дължимата сума и казала на обв. Н. да въведе ПИН - кода на картата, за да може да се осъществи плащането. Обвиняемия не знаел ПИН - кода на дебитната карта, поради което въвел произволни цифри на устройството. Въведеният ПИН - код не бил верен и извършването на платежната операция било отказано. Подсъдимият повторно въвел ПИН-код, но извършването на платежната операция отново било отказано поради грешен ПИН - код. Двата опита били извършени в 07,15 ч. на 30.11.2022 г. Подс. Н. се отказал и си тръгнал. Минавайки покрай магазин „Рз маркет“ в гр. Разград, той изхвърлил безконтактната дебитна карта "Master Card Business Debit" с №*****, издадена от банка „Райфайзенбанк“ АД /"КЕЙ БИ СИ БАНК БЪЛГАРИЯ" ЕАД/, с титуляр „Н СИЕ“ ЕООД - Разград.

Сутринта, на 30.11.2022 г., св. В. И. - Д.а видяла, че е получила на телефона си съобщения за извършени плащания с безконтактната дебитна карта „Master Card Business Debit“ с №*****. Тъй като картата не била у нея и тя не била извършвала такива покупки, пострадалата се обадила в „КЕЙ БИ СИ БАНК БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, за да блокират картата. Същият ден проверила в автомобила, който ползвала и установила, че дебитната карта не е там и подала жалба в полицията.

Картата била намерена от случаен минувач, който я предал на св. Росица Йовчева - служител в магазин „Рз маркет“ в гр. Разград, която дала картата на св. Ивелин Иванов - собственик на магазина, който се обадил в „КЕЙ БИ СИ БАНК БЪЛГАРИЯ“ ЕАД и съобщил, че дебитната карта се намира в магазина. От банката се обадили на св. В. И. -Д.а, която отишла в магазина и получила картата си.

В хода на проведените оперативно - издирвателни мероприятия св. Росица Мичева посетила обектите, в които пазарувал обв. Н. и иззела записи от видеокамерите монтирани в тях от 29.11.2022 г. и 30.11.2022 г., които приобщила с протоколи за доброволно предаване. След като прегледала записите установила, че трансакциите са били извършени от лице от мъжки пол, мургаво, в младежка възраст. По оперативен път било установено, че това е обв. Б. Н.. Св. Мичева снела обяснения от него, в които той признал, че е използвал безконтактната дебитна карта "Master Card Business Debit" с №*****.

Описаната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на самопризнанието и всички събрани в хода на наказателното производство доказателства, сред които:

1. Показанията на свидетелите: В. П. И. – Д.а (л. 44), Р.М.Й. (л. 50) – служител в магазин „Рз маркет“, на която е предадена картата, П. Н.а П. (л. 52) – служител в бензиностанция „OMV“, която е обслужила

подсъдимия при опита да извърши плащане с дебитната картка, Р.Х.М. (л. 54) – служител на МВР работил по жалбата от пострадалата и И.Т.И. (л. 56), който е подал сигнал за намерената дебитна карта;

2. Писмените доказателства: справка за съдимост (л. 38), декларация за семейно и материално състояние (л. 138), извлечение по сметката на „Н Сие“ ЕООД (л. 48);
3. Заключение по назначените експертизи: видеотехническа (л. 61 и сл.).

От показанията на пострадалата, на служителите в търговски обекти се установяват действията на подсъдимия, след като се е снабдил с дебитната карта, издадена на „Н Сие“ ЕООД. Показанията се подкрепят и от установеното въз основа на разпечатката за транзакциите, направени с картата.

Съдът намира доказателствата за взаимнодопълващи се, безпротиворечиви и даващи възможност за установяване на фактическата обстановка по несъмнен начин.

Посочените доказателства подкрепят самопризнанието на подсъдимия. Въз основа на тях по несъмнен начин се установява приетото от съда от фактическа страна.

Съдът, съгласно изискването на чл. 373, ал. 3 НПК, прие за установени обстоятелствата, изложени в обвинителния акт, като се позова на направеното самопризнание и на доказателствата, събрани в досъдебното производство, които го подкрепят. Подсъдимият и защитникът не спорят по тези обстоятелства.

От правна страна.

Престъплението е извършено при пряк умисъл. Подсъдимият Н. е съзнавал, че намиращата се в него банкова карта е притежание на друго лице и въпреки това е извършил плащания с обща стойност 148, 94 лв. и направил опит да извърши други. С оглед общоизвестния ред за снабдяване и ползване на банкови карти, очевидно за подсъдимия е било ясно, че се ползват данни от чужд платежен инструмент. Безспорно е установено, че няма съгласие на титуляра за ползване на картата от подсъдимия за теглене на парични суми.

Извършеното от Н. осъществява от обективна и субективна страна съставът на престъплението по чл. 249, ал. 1 НК. Престъплението е извършено при пряк умисъл подсъдимият е съзнавал, че използва данни от чужд платежен инструмент и че това е без съгласието на титуляра. Направил е това с цел да се облагодетелства неправомерно – да получи съответните парични суми.

Подсъдимият е извършил няколко транзакции, които поотделно осъществяват състав на едно и също престъпление, извършени са през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, съответно е налице продължавано престъпление по чл. 26, ал. 1 от НК.

По наказанието.

За престъплението по чл. 249, ал.1 НК се предвижда наказание лишаване от свобода от две до осем години и глоба до двойния размер на получената сума.

Прокурорът предлага да се определи наказание лишаване от свобода под минималния, предвиден от закона размер – 6 месеца лишаване от свобода, като посочва многобройни смекчаващи обстоятелства.

Защитникът адв. З. прави искане за определяне на наказанието в същия размер.

Страните считат, че са налице основанията на чл. 66 НК за отлагане изпълнението на наложеното наказание лишаване от свобода.

Съдът намира, че са налице основания за определяне на наказание под минималния размер, тъй като са налице многобройни смекчаващи обстоятелства – Н. не е осъждан, няма установени обстоятелства, които сочат на значима обществена опасност на личността му, има добросъвестно поведение в хода на процеса – изпълнява процесуалните си задължения, извършил е деянието скоро след като е навършил пълнолетие, стойността на извършените плащания не е висока. Съдебният състав счита, че становището на страните, относно наказанието и наличието на многобройни смекчаващи обстоятелства е обосновано. Съдебният състав намира, че и най-лекото наказание, предвидено в чл. 249 НК е несъответно тежко за извършеното. Поради това на основание чл. 55 НК съдът наложи наказание под минималния размер, предвиден в чл. 249, ал. 1 НК – 6 месеца лишаване от свобода.

Съдът намира, че за поправяне на подсъдимия не се налага ефективно изтърпяване на наказанието. Факта на осъждането и протеклото наказателно производство са достатъчни, за да окажат нужното въздействие върху Н.. Поради това и тъй като са налице останалите условия на чл. 66 НК:

- наложеното наказание е лишаване от свобода до три години;
- подсъдимият не е осъждан,

съдът отложи изпълнението на наказанието за срок от три години.

На основание чл. 55, ал. 4 НК съдът не наложи по-лекото наказание - глоба, което законът предвижда наред с наказанието лишаване от свобода. При това решение съобрази материалното състояние на подсъдимия и обстоятелството, че е ученик и не работи.

Съдия: